

Papp Gréta

Zérushelyem

„Én úgy vagyok első gyereke az anyámnak, hogy a hatodik.”

(Kulin Borbála)

megszületek, és nem talállak,
meredt tenyér helyett fém tálak
között ordítanék melegért,
a nevemért, lüktető méhedért.
Ha betakarsz, gügyögnék neked,
és nem lennék, mint most, friss heged,
kárminvörös testnedvedben dobban
alighogy harminchét fokban
szökik még két szinuszt a szívem,
míg meg nem találok a zérushelyem.

Apátlan nyelv

„Egy papír, melyen kicsit tovább időzöl,
többet tud rólad, mint három vattatőtiszt”,
mert a kétségbeesésben veled görcsöl,
és ha a gyűrött hegycsomó majd megrémisz

kicsúszik kezed alól az a fecni.
nem kell a panasz és hiába a tények.
Rácsaid borzongását jobb feledni,
minden megtört sorod egybeforr végleg.

Papp Gréta 1997-ben született Nyíregyházán. Jelenleg Debrecenben él, és a Debreceni Egyetem tanár szakos hallgatója. Verseit eddig a KULTer.hu, az Ambroozia, az Irodalmi jelen, a Bárka, a Zempléni Múzsza és a Csillagszálló közölte.